

Dos accidents successius col·lapsen la xarxa viària al voltant de Sant Celoni

Les incidències a l'AP-7 van embussar aquesta via i de retruc la C-35 amb els cotxes que en sortien

REDACCIÓ Sant Celoni
Dos accidents ocorreguts divendres passat, a la tarda, van col·lapsar de manera important l'AP-7 al terme de Sant Celoni i de retruc la carretera C-35, a causa dels vehicles que sortien de la via ràpida per evitar l'embús.

Els fets van passar pels volts de les 6 de la tarda, al quilòmetre 104 de l'AP-7 en direcció a Girona, aproximadament a l'alçada de la Batllòria, quan una furgoneta va fer un cop i el turisme que anava al darrera, per no topar-hi, va fer un cop de volant anant a topar amb la tanca de protecció i donant dues voltes de campana. Afortunadament, el turisme no va sortir de la via ni va caure als carrils contraris de l'autopista, que en aquell tram transcorren a un nivell més baix.

A causa de l'accident, un dels tres ocupants del turisme, veïns de Barcelona, va resultar ferit lleu amb contusions diverses i problemes a les cervicals. Al lloc dels fets es van desplaçar ambulàncies del SEM i la Creu Roja de Sant Celoni, que van traslladar els ocupants del cotxe a l'Hospital de Sant Celoni, dues dotacions dels Bombers i tres patrulles dels Mossos.

L'accident va obligar a tallar diversos carrils. Això va provocar importants reten-

Les ambulàncies del SEM i Creu Roja, en una imatge d'arxiu, van intervenir en l'accident (L'ARIBI)

cions en una jornada i en una hora d'elevada intensitat de trànsit d'operació sortida.

Segona incidència

Si la situació no va ser prou complexa, quan no feia ni mitja hora de l'accident, uns tres quilòmetres abans del lloc, es va incendiar un turisme que es trobava a la cua de la retenció. El conductor, en detectar que sortia fum del motor, va aturar el cotxe al voral i tot i que va intentar apagar el foc aquest va afectar

totalment el turisme. Aquesta segona incidència, que no va causar ferits, va mobilitzar tres cotxes dels Bombers, dues patrulles de Mossos, una UCI Mòbil, i ambulàncies del SEM i de la Creu Roja de Sant Celoni.

Retencions arreu

Aquesta segona incidència va agreujar encara més la situació del trànsit a les carreteres de l'entorn de Sant Celoni. Així, la cua que s'havia format a causa del

primer accident a l'AP-7 va arribar a ser de fins a sis quilòmetres. Com a conseqüència, molts vehicles van intentar escapar de la retenció per la sortida de l'AP-7, amb la qual cosa el peatge va quedar totalment col·lapsat pels volts de les 7 de la tarda. I era pràcticament impossible accedir a la carretera de Vallgorriana. Així mateix, la gran quantitat de vehicles que van voler sortir de l'autopista van embussar també la carretera C-35 en direcció a Hostalric.

Un llamp rebenta una canonada de la xarxa de gas al carrer Riells de la Batllòria

La Batllòria. Un llamp que va caure durant la tempesta de dilluns a la nit a la Batllòria va provocar un important ensurt i danys materials al carrer Riells, aproximadament davant els Safareigs. Segons els Bombers, la descàrrega elèctrica va caure pels volts de la mitja nit i va rebentar una canonada de gas del carrer i va afectar la xarxa elèctrica malmetent aparells de televisió i vídeo d'un habitatge. La incidència va obligar a desplaçar-se a la zona tècnica de l'empresa per reparar els danys. Segons els Bombers, malgrat l'aparositat de la descàrrega no es van produir ferits. REDACCIÓ.

Un veí de Sant Celoni fetit greu en una topada a la C-35

Sant Celoni. Un veí de Sant Celoni de 68 anys va resultar ferit greu en un accident que hi va haver dijous, pels volts de dos quarts de 5 de la tarda, a la C-35 en direcció a Santa Maria de Palautordera, un cop superada la rotonda de l'autopista AP-7. L'accident es va produir en topar el Renault Laguna que conduïa i un camió Man. A causa de la col·lisió, el conductor del vehicle va quedar atrapat i va haver de ser excarcerat pels Bombers i estabilitzat i traslladat en una ambulància del SEM a l'Hospital General de Granollers. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERTA COL·LECTIU FRANCESC DE TAMARIT

Què hem de fer?

Si no fos perquè és tan trist, n'hi hauria per riure. Estem segurs que ens corre sang per les venes i no una altra cosa? Hem reflexionat mínimament amb tot el que succeeix des de fa molts anys però que ara ja s'ha fet inaguantable? Som capaços de pensar per nosaltres mateixos sense escoltar el que ens diuen uns polítics que hores d'ara ja no tenen cap credibilitat? Podem deixar d'actuar com a 'forofos' d'algun partit polític i començar a fer-ho com a integrants d'un país amb una història, una cultura, un esperit de treball i un convenciment democràtic mil·lenari, que ens personalitzen, defineixen i diferencien com a poble?

Ja no és qüestió d'independència, federalisme, autonomia, sobirania o el que sigui. Es tracta d'amor propi,

de vergonya, de dignitat. Hem de permetre també que ens prenguin el pèl?

Si repassem, encara que només sigui per sobre, alguns fets, actuacions o declaracions que ens afecten com a col·lectivitat (per dir-ho d'una manera políticament correcta) arribarem a la conclusió que no totes les respostes a les preguntes inicials deuen ser afirmatives.

L'odissea de l'Estatut (procés, retallades, opinions, declaracions, més retallades -ara les del pocavergonya d'en Guerra, amb declaracions de menyspreu incloses- impugnacions...). La "polèmica", d'un nivell d'analfabetisme patètic, provocada per uns quants impresentables sobre la llengua catalana. Les balances fis-

cals, que només veient com no les volen publicar ja ens podem imaginar per què (mentre no es publiquin les balances fiscals els ciutadans d'aquest país tenim dret a denunciar un tracte colonial). Les mentides d'en Zapatero ("Ningú no promet tant com qui sap que no ha de complir", deia Quevedo). El caos de l'aeroport del Prat. El desgavell de Rodalies. La vergonyant xarxa elèctrica. L'altra xarxa, la de carreteres i autopistes. Les infraestructures del port de Barcelona. El traçat del TGV... Hem de seguir?

D'altra banda, als catalans se'ns ha dit i tractat de tot i des de tot arreu. Tothom s'hi ha vist en cor. Ningú s'ha solidaritzat amb aquesta gran injustícia. Ni els polítics ni els "intel·lectuals" espanyols han fet un sol discurs

denunciant aquesta situació. Però això no és el més trist. El més trist és que els nostres polítics continuen desunits, pensant, com sempre, més en els partits i les poltrones que en el país, i que alguns de nosaltres, confosos per l'autoodi, ens autocolpem de la situació amb l'argument, de botiguer mesquí, que amb totes aquestes queixes molestem al nostre millor client comercial (Espanya). El que diem, n'hi hauria per riure si no fos tan trist.

Les explicacions (?) dels i les ministres de l'Estat que vénen a visitar la colònia no és que siguin solament rídicules i insultants, és que atempten contra la intel·ligència.

Què fem? Riem, encara que sigui trist, o fem alguna cosa més?